

Sparekravets udmøntning

Den statslige sektor skal være *mindre og mere velfungerende* end i dag.

Fastholdelsen af et uændret reelt udgiftsniveau fra 1991 til 1992 - udtrykt ved det udgiftspolitiske måltal - sikrer et fortsat fald i udgiftstrykket og at den statslige sektors andel af samfundsøkonomien bliver *mindre*.

Dette nødvendiggør som nævnt ovenfor et samlet sparekrav på 7,7 mia.kr. -bl.a. som følge af den underliggende udgiftsvækst vedrørende *indkomstoverførslerne*.

Det er derfor en målsætning i årene fremover at nedbringe antallet af personer i den erhvervsaktive alder, der modtager indkomstoverførsler fra det offentlige.

Forudsætningen herfor er en høj og stabil fremgang i produktion og beskæftigelse, samt en styrket uddannelses- og aktiveringsindsats, jf. bl.a. de ovenfor beskrevne uddannelses- og aktiveringsinitiativer, som er optaget på finanslovforslaget.

Det er også vigtigt, at reglerne for tildeling af indkomstoverførsler i videst muligt omfang udformes, så der tilskyndes til at gøre den størst muligt indsats bl.a. for få nye kvalifikationer og skaffe sig fast tilknytning til arbejdsmarkedet.

På denne baggrund er der på finanslovforslaget for 1992 forudsat igangsætning af en række *omlægninger på overførselsområdet*.

På finanslovforslaget er ligeledes foretaget en kritisk gennemgang af den støtte til forskellige sektorer i samfundet, som staten iøvrigt yder. I forlængelse heraf er der indbudgetteret visse *reduktioner af statens subsidier*.

Disse initiativer - beskrevet nedenfor - bidrager i væsentlig grad til udmøntningen af det samlede sparekrav, jf. *figur 2.3.3*.